

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5650/2020
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Божидара Вујичића, Јелице Бојанић Керкез и Јасминке Станојевић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миломир Јовановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Прекршајни суд у Панчеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 202/20 од 07.07.2020. године, у седници одржаној 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 202/20 од 07.07.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 202/20 од 07.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 1517/19 од 19.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права и личних слобода и њеног достојанства, услед ускраћивања прекршајно правне заштите, као вида судске заштите зајамчене чланом 22. став 1. Устава РС, плати 300.000,00 динара са припадајућом каматом од подношења тужбе до исплате. Ставом другим изреке тужилца је ослобођена обавезе плаћања судских такси у овом спору.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 202/20 од 07.07.2020. године, одбијена је жалба тужиле као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилца је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се ревизијом не би могла побијати, ако је по оцени

Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиље за накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права, личних слобода и достојанства тужиље, услед ускраћивања прекршајно правне заштите, као вида судске заштите, зајамчене чланом 22. став 1. Устава РС. Побијана одлука о тужбеном захтеву донета је уз адекватну примену материјаног права на утврђено чињенично стање. Имајући ово у виду, али и да одлука о основаности тужбеног захтева као у овој правној ствари, зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, то Врховни касациони суд налази да у овом предмету нису испуњени услови, из члана 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за одлучивање о ревизији ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари, поднета је 18.10.2019. године, а вредност предмета спора је 300.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља динарску противвредност испод 3.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се и тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиље недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић